

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.164/1
van 17 oktober 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 2003 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, wat betreft de uitbreiding van het toepassingsgebied’

Op 18 september 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 2003 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, wat betreft de uitbreiding van het toepassingsgebied’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 8 oktober 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 oktober 2013.

*

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de tarieven vast te stellen van de erelonen en de kosten voor deskundigen die worden aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van deskundige onderzoeken inzake geschillen betreffende de inschrijving en de toekenning van bijstand tot sociale integratie van personen met een handicap, bedoeld in artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek.

Daartoe wordt het toepassingsgebied uitgebreid van het koninklijk besluit van 14 november 2003 ‘tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen’.

2. De eerste twee leden van de aanhef van het ontwerp doen ervan blijken dat de steller van het ontwerp rechtsgrond zoekt in artikel 8, 5°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’, gelezen in samenhang met de algemene bevoegdheid waarover de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ beschikt om het decreet uit te voeren.

Artikel 8, 5°, van het decreet van 7 mei 2004 luidt:

“De Vlaamse Regering kan binnen het kader van de aan het agentschap toegewezen middelen en binnen het kader van de taken van het agentschap, vermeld in artikelen 5, 6 en 7, nadere regels vaststellen betreffende de criteria, de voorwaarden, de gevallen, de bedragen, de organisatie, de erkenningsnormen en de subsidievoorwaarden inzake:

(...)

5° het organiseren van verhaalmogelijkheden tegen de toewijzing door het agentschap;

(...)”.

3. Er moet worden opgemerkt dat het ontwerp geen betrekking heeft op middelen of taken “vermeld in artikelen 5, 6 en 7” van het decreet, zoals wordt voorgeschreven in de inleidende zin van artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004. Daarenboven moet ervan worden uitgegaan dat in artikel 8, 5°, van dat decreet bestuurlijke en geen jurisdictionele verhaalmogelijkheden worden bedoeld. Deze laatste vormen immers het voorwerp van artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek¹.

Voor de ontworpen regeling kan derhalve geen rechtsgrond worden gevonden in artikel 8, 5°, van het decreet van 7 mei 2004, laat staan dat de Vlaamse Regering mede met toepassing van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 uit artikel 8, 5°, van het decreet de bevoegdheid zou kunnen putten om alsnog de ontworpen regeling tot stand te brengen². De Vlaamse Regering zou dergelijke regeling trouwens evenmin kunnen tot stand

¹ Wel wordt in artikel 33, § 2, van het decreet van 7 mei 2004 de beroepstermijn geregeld.

² Het vastleggen van de tarieven van de deskundige onderzoeken in bepaalde sociale (zekerheids)aangelegenheden, zoals geregeld in het koninklijk besluit van 14 november 2003, is daarentegen telkens gesteund geworden op een

brengen met toepassing van artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, gelezen in samenhang met het genoemde artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980³.

4. Uit wat voorafgaat valt af te leiden dat het ontworpen besluit in de huidige stand van de regelgeving geen doorgang kan vinden wegens het ontbreken van een wettelijke of decretale bepaling op grond waarvan de Vlaamse Regering de tarifiering van de erelonen en de kosten van de betrokken deskundigen zou kunnen vaststellen.

Indien de decreetgever ervoor zou opteren om alsnog dergelijke bepaling tot stand te brengen, dient hij dat uiteraard te doen met inachtneming van de bevoegdheidsverdelende regels die onder meer inhouden dat het in beginsel de federale overheid is die, in het kader van haar bevoegdheid op het vlak van de gerechtelijke organisatie, bevoegd is om het gerechtelijk deskundigenonderzoek nader te regelen. Tevens dient de decreetgever er dan op toe te zien dat, wanneer hij in voorkomend geval beroep meent te moeten doen op de mogelijkheid die hem wordt geboden door artikel 10 van de reeds genoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, wel degelijk wordt voldaan aan de daartoe vereiste voorwaarden. Dit betekent ook dat de Vlaamse Regering de ontworpen regeling niet zelf kan vaststellen zolang de decreetgever daarvoor geen uitdrukkelijke rechtsgrond tot stand brengt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME

uitdrukkelijke wettelijke machtiging aan de Koning (zie onder meer artikel 118 van de samengeordende wetten van 19 december 1939 ‘betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders’, artikel 7, § 11, vierde lid, van de besluitwet van 28 december 1944 ‘betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders’, artikel 19, vierde lid, van de wet van 27 februari 1987 ‘betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, en artikel 167, vierde lid, van de op 14 juli 1994 gecoördineerde wet ‘betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen’).

³ Voor in het Gerechtelijk Wetboek geregelde deskundigenonderzoeken geldt immers als beginsel dat erelonen vrij worden vastgesteld, wat evenwel “niet mogelijk [is] voor de medische deskundigen in een aantal sociale zaken vermits afwijkende wetsbepalingen voorhanden zijn inzake de tarifiering van hun tussenkomsten” (T. LYSSENS en L. NAUDTS, “Deskundigenonderzoek in burgerlijke zaken”, in *Recht en Praktijk*, nr. 62, Mechelen, Kluwer, 2010, 320).